

ת"פ 39832/04/15 - מדינת ישראל נגד פאדי איברהים

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 39832-04-15 מדינת ישראל נ' איברהים

בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
בעניין: מדינת ישראל

באמצעות עוה"ד יצחק חנוך
המאשימה נגד

פאדי איברהים
באמצעות עוה"ד עבד עסלי
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), החזקת סכין למטרה לא כשרה- עבירה לפי סעיף 186(א) וחבלה במזיד ברכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 03/09/12 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, בתחנת הדלק "סונול" מול מושב אשתאול, איום הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו או ברכושו, בכוונה להפחידו או להקניטו.

באותן נסיבות, המתלונן תדלק רכבו וכאשר ניגש לחנות על מנת לשלם עבור הדלק, ניגש אליו הנאשם וביקש ממנו להזיז מיד את הרכב, משום שעובדת ממסעדת "פינתי" מעוניינת לצאת עם רכבה. המתלונן השיב כי העובדת יכולה לעבור עם רכבה ואם היא מתקשה, שתמתין שתי דקות והוא יזיז את הרכב. בשלב זה, החל הנאשם לצעוק על המתלונן שיזיז את הרכב ואיים עליו שאם לא יזיז, הוא "יפנצ'ר" את גלגלי הרכב.

אחר כך רץ הנאשם לעבר מסעדת "פינתי", נכנס לתוכה ונטל סכין מטבח. הנאשם יצא מהמסעדה כשבידו הסכין ובהגיעו אל רכב המתלונן, חתך את הצמיג האחורי ימני ואיים: "הפעם יצאת בזול ופעם הבאה אל תתחצף". כתוצאה ממעשי הנאשם, ניזוק צמיג הרכב בעלות של 600 ₪.

תסקיר שירות המבחן:

3. לאחר הזדמנויות חוזרות שניתנו לנאשם, התייצב הנאשם לבסוף בפני שירות המבחן והוגש תסקיר בעניינו. כעולה מהתסקיר, המדובר בנאשם רווק בן 27, הנעדר עבר פלילי.

בגיל 10 נשר הנאשם ממסגרות החינוך והחל לעבוד כפועל במסעדות. בשנות צעירותו, שהה רבות ברחובות ללא מסגרת, ללא גבולות וללא סמכות מבית, חבר לחברה שולית ועבריינית ואף החל לצרוך סמים ואלכוהול. לצד האמור התרשם שירות המבחן, שהנאשם משקיע כוחות רבים על מנת להתרחק מאורח חיים עברייני.

4. הנאשם הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו והביע חרטה, אך הפחית וצמצם מחומרתן. להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירה, קושי בויסות דחפים ונטייה לפעול באימפולסיביות ובהתמודדות אלימה, הנובעת מאורח עמוד 1

חיוו ההשרדות.

נוכח הנטייה להתנהלות אימפולסיבית, שעלולה להיות תוקפנית, שירות המבחן בחן אפשרות טיפולית מתאימה, אך הנאשם הביע חוסר אמון, חוסר רצון והעדר מוטיבציה לכך. גם חלופה של של"צ בהיקף נרחב נדחתה ע"י הנאשם. במצב דברים זה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו.

הממונה על עבודות השירות:

5. על אף שלנאשם ניתנו מספר לא מבוטל של הזדמנויות להתייצב בפני הממונה והוא זומן ע"י הממונה 5 פעמים, בחר הנאשם שלא להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

6. ב"כ המאשימה טען שהמדובר במעשה בריוני המצדיק מאסר בפועל, ולו לתקופה קצרה של מספר חודשים, במיוחד כשהחזקת הסכין לוותה באיומים על נהג אחר ובגרימת נזק באמצעות הסכין. מעבר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשם לא ניצל את האפשרויות שניתנו לו להקל בעונשו באמצעות שירות המבחן והממונה על עבודות השירות. לגישת המאשימה, יש להטיל על הנאשם מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך אלפי שקלים.

7. ב"כ הנאשם עמד על כך שהמדובר באירוע אחד, שהחל כשהנאשם ביקש לסייע בידי מעסיקתו במסעדה. הוא יצא וביקש מהמתלונן להזיז את רכבו, כדי לסייע. מספר דקות לאחר סיום האירוע, התנצל הנאשם על מעשיו והודה מיד בביצוע העבירות. אין מדובר בעבריון שהסתובב עם סכין בכליו. המדובר בעבירה אקראית ולא יזומה.

בטיעוניו לעונש ביקש ב"כ הנאשם להדגיש שהמדובר בעבירה משנת 2012, ואת נסיבות חיוו של הנאשם, כמפורט בתסקיר שהוגש בעניינו. הנאשם עשה כל שביכולתו כדי שלא להגיע לעבריינות ופשיעה. לראיה, מאז המקרה האמור, לא נפתח כנגד הנאשם תיק נוסף. המדובר במעידה חד פעמית, שלא תשוב על עצמה. סירובו של הנאשם לבצע של"צ, נעוץ במצו הכלכלי ובחששו לאבד את מקום עבודתו. ב"כ הנאשם ביקש שהדגש בענישה יהיה בקנס משמעותי, ולא במאסר בפועל ואף שהנאשם יישלח לתסקיר משלים לצורך בחינת האפשרות להטיל עליו צו של"צ.

8. הנאשם ביקש שיושת עליו קנס וטען שכעת, הוא יהיה מוכן לבצע של"צ.

דין:

9. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

10. סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע כי משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. במקרה שלפניי, הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע ברצף, בסמיכות זמנים ומקום, ויש בין העבירות קשר הדוק כחלק מתכנית עבריינית אחת, באופן בו יש לראותן כ"אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם הענישה (ע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל. 29/10/14).

מתחם העונש ההולם:

11. עבירה של החזקת סכין שלא כדין טומנת בחובה סיכון להתפתחות אלימה מסכנת חיים. הערך חברתי המוגן בו פגע הנאשם, הוא קדושת החיים ושלמות הגוף והרכוש. לנוכח חומרת הפגיעה בערך המוגן, עמדו בתי-משפט לא אחת על הצורך לשרש את תופעת הסכינאות, ולהרתיע את היחיד ואת הרבים מפני נשיאת סכין שלא כדין.

"אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת-תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה" (רע"פ 242/07 ליאונד אולימבוב נ' מדינת ישראל. 11/01/07; רע"פ 9400/08 מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל. 20/11/08; ע"פ 6508/05 פלוני נ' מדינת ישראל. 13/09/06; רע"פ 5127/09 יפרח נ' מדינת ישראל. 19/06/09).

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכינו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם"" (ע"פ 2047/07 מלסה הנוק נ' מדינת ישראל (14/05/07).

בענייננו, המדובר בנטילת סכין במודע, במתכוון ומתוך כוונה לעשות בסכין שימוש. האירוע הסתיים בנזק לרכוש, אך עלול היה להתדרדר אם וככל שהאירוע היה מסלים, ולהוביל חלילה לפגיעות גם בנפש.

"בימים בהם האלימות היא נגע המכה בכל, וסכסוכים קלים מסתיימים לעיתים קרובות בסכינים ננעצות גם בשל עניין של מה בכך, חייב בית המשפט להגיב בחומרה הראויה. פסיקת בתי המשפט בשנים האחרונות, בין השאר גם פסיקה שיצאה תחת ידינו, מצביעה על מגמת החמרה בעבירה של החזקת סכין, בין השאר נוכח התגברות תופעת האלימות המלווה בסכינים והצורך להתמודד עם תופעה קשה זו. הפסיקה שיצאה תחת ידינו קבעה כך גם במקרים בהם לא קם כל חשש קונקרטי לאירוע אלים, אלא רק בשל הפוטנציאל האלים הגלום בהחזקת הסכין" (עפ"ג י-ם) (39206-04-11 בן ניר נ' מדינת ישראל. 04/10/11).

12. בכל הנוגע לעבירת האיומים, הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם נדונו בפרשות ליכטמן ושמואל רם:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט" (ע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379)

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפש, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיום שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום" (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96, 105).

13. בגרימת נזק לרכבו של המתלונן פגע הנאשם בערך המוגן של שמירה על קניינו של אדם.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירה של החזקת סכין שלא כדין, גם כאשר לא נלוות אליה עבירות נוספות, עונשים במנעד רחב, הנע בין הטלת עונש מוחשי שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל, ועד הטלת עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח, הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולמאפייניו של הנאשם. **"הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר"** (ע"פ (חי') 5953-03-09 אבו לאשין נ' מדינת ישראל. 14/05/09; ראו גם רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל (20/11/08), במסגרתו נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר ושבעה חודשי מאסר על תנאי; ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (12/06/08) נגזרו חודשיים מאסר בפועל; רע"פ 2932/08 מוחמד מרגאן נ' מדינת ישראל (12/06/08), במסגרתו אושר גזר דין לחודשיים מאסר בפועל ושבעה חודשי מאסר על תנאי).

"ראוי להדגיש כי במקרים 'רגילים' הענישה בגין החזקת סכין היא מאסר בפועל... שיקולי הענישה בעבירות החזקת סכין, הוסברו בפסיקה הקודמת, ומחייבים מאסר בפועל או למצער עבודות שירות, כל מקרה לפי נסיבותיו" (ע"פ (י-ם) 35313-03-14 טל גרינפלד נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי). 06/07/14).

15. ברע"פ 4522/13 נימר נעיס נ' מדינת ישראל (16/07/13), נדון מקרה בו נאשם דקר באמצעות סכין צמיגים של שלושה כלי רכב. בפסק הדין האמור אושר מתחם ענישה ראוי ככזה שנע בין מאסר לביצוע על דרך של עבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל, בין השאר, נוכח מסקנת בית המשפט כי יש לראות במעשי המבקש כאירוע אחד. בית משפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר. בעקבות ערעור המדינה על קולת העונש, הוחמר העונש ל-7 חודשי מאסר בפועל, כאשר בית המשפט המחוזי לא התערב במתחם הענישה. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

16. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה בהן עסקין, היא ברמה גבוהה. למרות התנהלותו הבלתי תקינה של המתלונן, כמתואר בכתב האישום, וסירובו להזיז רכבו לאלתר כדי לאפשר לרכב אותו חסם לצאת מחניה, תגובתו הבריונית של הנאשם מצביעה על המסוכנות הנובעת מדפוס התנהגותו ומנטייתו לאימפולסיביות ולהתמודדות אלימה.

17. בקביעת מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בהתקיימות של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה שלפניי, לעבירה אמנם לא קדם תכנון מוקדם, אך מנגד, הנאשם יכל להבין את הפסול שבמעשיו ולהימנע מביצוע העבירה. הבאתי בחשבון גם את הנזק שנגרם ממעשי הנאשם. עם זאת, במעשי המתלונן וסירובו להזיז לאלתר רכבו למרות שהפריע לרכב אחר, היה כדי לתרום להתפתחות האירוע.

18. בהתחשב במפורט לעיל ובשים לב לעקרון ההלימה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

19. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

20. לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות למעשיו; את נסיבות חייו המורכבות, כמפורט בתסקיר שהוגש בעניינו; את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. כמו כן הבאתי בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו.

לחומרה, ניצב הצורך בהרתעת הרבים והיחיד מפני התנהלות בריזנית לפתרון סכסוכים, והצטיידות בסכין לעימות במרחב הציבורי, גם בגין אירועים מינוריים יחסית. במעשים כאמור יש משום סכנה לשלום הציבור ולביטחונו, וישנה חובה להרתיע מפניהם.

21. לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שהוגשו ע"י שירות המבחן, היה מקום לגזור על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, כדי שלא לסכל את מאמצי הנאשם להתרחק מאורח חיים עברייני. נוכח האמור אף ניתנו לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות להתייצב בפני הממונה, הזדמנויות אותן לא ניצל הנאשם. כעולה מהתסקיר, הנאשם **שלל כל חלופה עונשית מקלה**. במצב דברים זה, הפסיקה שצריך ב"כ הנאשם, מעבר להיותה ברובה ישנה וכולה, פרט לאחת, של בתי משפט השלום, אינה מסייעת בידי הנאשם. פסק הדין היחיד שצורף שניתן ע"י בית משפט מחוזי (ת"פ (נצ') 10563-08-10) ניתן טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

22. נוכח מכלול האמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

22.1. 60 ימי מאסר. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 04/06/17 עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

22.2. 6 חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשע.

22.3. פיצוי למתלונן בסך 600 ₪. יוער, כי נוכח תרומתו של המתלונן לאירוע, אינני פוסקת למתלונן סכום העולה על נזקיו הכספיים בגין החלפת הצמיג. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט לזכותו של המתלונן, בתוך 90 ימים ממועד סיום ריצוי המאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ז, 06 אפריל 2017, במעמד הצדדים.

